

Publicerad 2019-11-06 07:32 av Lennart Andersson

Rop från mörkret

Ensam hålögd
med tänderna skallrande under midvinterkyla
Väntar utanför porten på övergång
till gudarnas tillängnelse-signal
genom nattinfernots kalla skuggor
medan vinden nästan kastar mig till marken
Skall jag därefter blint rusa in i skapelsens skiftande pulser
för att långt om länge finna ro

Ty vikta du den som styr denna textrörelse
och finns dold i textens tempus
Ty energin från hens rörelse är att fly från verklighetens inre skönhet och lockelser
gör att du snavar och samtidigt rycker täckelset av denna dikts inre byggnad
varvid man av en händelse upplever den förborgade men flammande verklighetens sätt att skildra vår vardag
ur en helt annan synpunkt delvis skiktad genom våra bortträngda berättelser

Men utanför i natten
stål blir ett med de klor som klyver den hålöge
i blodrusig brånad och brunst

Vi hinner precis bara andas början
på morgonen på en annan plats
varvid allt är över på ett ögonblick

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lennart Andersson med Poeter.se id #14747 innehar upphovsrätten